

2011. augusztus 4-e, csütörtök délelőtt
Felsőtárkány

A jövő

Ezékiel
(üvegablak a Kölni Dómban)

Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyáját kell legeltetniük a pásztoroknak? 3 A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyáját nem legeltettétek! 4 A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk. 5 Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledelévé lettek, úgy szétszóródtak. 6 Tévelygett nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána járjon, nincs aki megkeresse.

7 Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét: 8 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -: Mivel prédává lett a nyájam, és mindenféle mezei vad eledelévé lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztor, pásztoraim **nem jártak nyájam után, hanem önmagukat legeltették** a pásztorok, nem a nyájamat legeltették, 9 ezért, ti pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét! 10 Így szól az én Uram, az ÚR:

Én most a **pásztorok ellen fordulok**, és számon kérem tőlük a nyájamat. Véget vetek annak, hogy ők legeltessék a nyáját, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és nem esznek belőlük többé.

11 Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. 12 Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhait között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon. 13 Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre. Legeltetni fogom őket Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén. 14 Jó legelőn legeltetem majd őket, és Izráel magas hegyein fognak tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein. 15 Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet - így szól az én Uram, az ÚR. 16 Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérré és az erősre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell.

17 De köztetek is igazságot teszek, juhaim - így szól az én Uram, az ÚR -, bárány és bárány között, kosok és bakok között. 18 Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltetek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit ott hagytok? 19 Azt legeljük az én juhaim, amit a ti lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a ti lábatok fölzavart?

20 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Majd én igazságot teszek kövér bárány és sovány bárány között. 21 **Oldalatokkal és vállatokkal taszigáljátok**, és szarvaitokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket. 22 De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot teszek bárány és bárány között!

család

gyülekezet

munkahely

embertársaink

testvérek

Nyájon belüli problémák

23 Egyetlen pásztort rendelek föléjük, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk. 24 Én, az ÚR, Istenük leszek, szolgám, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az ÚR, megmondtam!

25 **Szövetséget** kötök velük, hogy **békéjük** legyen: kipusztítom az országból a vadállatokat, **biztonságban** lakhatnak majd a pusztában, és az erdőkben is **alhatnak**. 26 **Áldást** adok nekik hegyem körül, **esőt** adok idejében: áldásos esők lesznek. 27 A mező fája megadja **gyümölcsét**, a föld is megadja **termését**, biztonságban élnek földjükön. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor darabokra töröm igájukat, és kiszabadítom őket azok kezéből, akiket szolgálnak. 28 Nem esnek többé zsákmányul a népeknek, és nem falják fel őket a vadállatok, hanem biztonságban lakhatnak, mert senki sem rémítgeti őket. 29 Híres ültetvényt sarjasztok nekik, nem hal éhen többé senki az országban, és nem kell túrniuk többé a népek gyalázkodását.

30 **Akkor megtudják**, hogy én, az ÚR, az ő Istenük, velük vagyok, és hogy ők, Izráel háza, az én népem - így szól az én Uram, az ÚR. 31 Mert ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok.

Emberek vagytok, én pedig Istenetek! - így szól az én Uram, az ÚR.

Mivel az ellenség hahotázva mondta rólatok: Az ősi halmok a mi birtokunkba kerültek! - 3 ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel rágalmakat terjesztő népek szája alá kerültek, 4 azért, Izráel hegyei, halljátok az én URamnak, az ÚRnak igéjét! Ezt mondja az én URam, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép prédált és gúnyolt; 5 ezért tehát így szól az én Uram, az ÚR: Heves indulatomban beszélek a többi nép ellen és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat kárörvendő szívvel és megvető lélekkel, hogy elnéptelensség és fölprédálják. 6 Ezért prófétálj Izráel földjéről, mondd a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az ÚR: Haragos indulatomban beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett eltűnőttök.

7 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Főlemelt kézzel teszek esküt, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűnniük, hogy gyalázzák őket! 8 **Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek.** 9 Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket. 10 Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házáat, városaitok benépesülnek, a romok újjáépülnek. 11 Megszaporítom rajtatok az embereket és az állatokat, sokasodni és szaporodni fognak. Úgy telepítem le őket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 12 Azt is megteszem, hogy emberek járjanak majd rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek. 13 Így szól az én Uram, az ÚR: Bár azt mondják, hogy emberevő föld vagy, mert el szoktat pusztítani a rajtad élő népeket, 14 nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket - így szól az én Uram, az ÚR. 15 Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell tűnődnie többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket - így szól az én Uram, az ÚR.

Újjáélednek
a
hegyek

16 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 17 Emberfia! Amikor Izráel háza a saját földjén lakott, **tisztátalanná tették** azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a havi vérzés. 18 Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal. 19 Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük. 20 De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatosá tették szent nevemet, mert ezt mondták róluk: Az ÚR népe ezek, mégis ki kellett jönniük országából! 21 Ekkor szánalomra indultam szent nevemért, amelyet gyalázatosá tett Izráel háza a népek között, amerre csak járt.

Izráel
tisztátalanná
tetteek

22 Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: **Nem tiértetek cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért,** amelyet gyalázatosá tettetek a népek között, amerre csak jártatok. 23 Megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatosá tettétek közöttük. Akkor megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR - így szól az én URam, az ÚR -, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy szent vagyok. 24 Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre.

Nem értetek
cselekszem!

25 Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. 26 Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: **eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.** 27 Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. 28 Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek. 29 Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Parancsolok a gabonának, megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget. 30 Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek.

Új szívet
adok

31 Akkor visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. 32 Nem tiértetek cselekszem - így szól az én URam, az ÚR -, tudjátok meg ezt! **Szégyenkezzetek, és piruljatok** életetek miatt, Izráel háza! 33 Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnötöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok. 34 Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára.

Szégyenkezzetek
és
piruljatok!

35 Azt mondják majd: Ez a pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje. A rommá lett, elpusztult és lerombolt városokat pedig újból megerősítették, és újból laknak bennük. 36 Akkor megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy **én, az ÚR, építettem újjá** a rombadőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az ÚR, megmondtam, és meg is teszem!

Éden kert
benépesítve

37 Így szól az én Uram, az ÚR: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy **megsokasítom az embereket**, mint a juhokat. 38 Úgy tele lesznek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal.

Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

37 A száraz csontok életre kelnek

A nép összegyűjtetik,
majd újraélelik

1 Az ÚR megragadott engem; elvitt engem az ÚR **lélek** által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. 2 Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak. 3 Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, URam, te tudod! 4 Akkor ezt mondta nekem: **Prófétálj e csontokról!** Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét! 5 Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én **lelket** adok belétek, és életre fogtok kelni. 6 Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután **lelket** adok belétek, hogy életre keljeteek. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 7 Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem.

Amint profétálni kezdtem, hirtelen dörgő hang támadt, **a csontok pedig egymáshoz illeszkedtek.** 8 **Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket,** de **lélek** még nem volt bennük. 9 Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a **léleknek**, profétálj, emberfia, és mondd a **léleknek**: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, **lélek**, és lehelj ezekbe a megöltektekbe, hogy életre keljenek! 10 Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. **Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak:** igen-igen nagy sereg volt.

11 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! **Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van.** 12 Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Én felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. 13 Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem! 14 **Lelkemet** adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekre. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam - így szól az ÚR.

A két fadarabot egymásba illesztik

15 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 16 Te emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez **Júdáé** és a hozzá tartozó izráelieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez **Józsefé, azaz Efraimé**, és az egész hozzá tartozó Izráel házáé. 17 Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy egyé legyenek a kezeden!

18 Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! - 19 akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinálok belőlük, és egyé lesznek a kezemben.

20 Amikor szemük láttára kezeden lesznek azok a fadarabok, amelyekre írtál, 21 így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. 22 Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. **Nem lesz többé két nép**, és nem szakadnak soha többé két királyságra.

23 Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobraikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. **Az én népem lesznek, én pedig Istenük lesznek.** 24 **Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak.**

Akkor az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik. 25 Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, **Dávid lesz a fejedelmük örökre.** 26 Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek. Örök szövetség lesz az. Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. 27 Hajlékom náluk lesz, Istenük lesznek, ők pedig népem lesznek.

28 Akkor megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre.

A nép összegyűjtetik
és újra egyesül

38,1 Így szól hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! **Vesd tekintetedet Gógra a Mágóg országában, Rós, Mesek és Tubal fejedelmére, és prófétálj róla! 3 Ezt mondó: Így szól az én Uram, az ÚR: **Én ellened fordulok**, Góg, aki Rós, Mesek és Tubal fejedelme vagy!**

Felsőtárkányban apróbetűs rész

4 Megfordítalak, horgokat akasztok az álladba, kivezetlek téged és egész haderődet, a lovakat és a lovasokat, akik mindnyájan teljes fegyverzetet öltöttek, ezt a nagy sereget, amely nagy és kis pajzzsal és karddal van felszerelve. 5 Perzsák, etiópok és pútiak vannak velük, pajzsa, sisakja van mindegyiknek, 6 továbbá Gómer minden csapatával, Bét-Tógarma a messze északról, minden csapatával - sok nép van veled! 7 Készülj, állj készenlétben az egész sereggel együtt, amely köréd sereglett, és légy a vezérük! 8 Egy idő múlva rendelkezést kapsz, évek múltán behatolsz a fegyveres pusztítás után helyreállított országba, amelynek lakói a többi népek közül gyűltek össze Izrael hegyeire, amelyek sokáig pusztán álltak. Kihoztam őket a népek közül, és biztonságban laknak mindnyájan. 9 De te felvonulsz, betörsz, mint a fürgeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő. 10 Így szól az én Uram, az ÚR: Abban az időben rossz gondolataid támadnak, és gonosz terveket fogsz szólni. 11 Ezt gondolod: Fölvonulok a védtelen ország ellen, rátámadok a békében és biztonságban lakókra, akik mindnyájan úgy élnek, hogy sem várfaluk, sem zárral ellátott kapujuk nincs. 12 Zsákmányt akarsz ejteni, prédát akarsz szerezni, hatalmaddal az újra benépesült romok ellen akarsz fordulni, a nemzetek közül összegyűjtött nép ellen, amely már jószágot és birtokot szerzett, és a világ közepén lakik. 13 Sebá, Dedán és Tarsís kereskedői és előkelői ezt kérdezik tőled: Azért jöttél, hogy zsákmányt ejts? Azért gyűjtötted össze seregedet, hogy prédát szerezz, hogy elvidd az ezüstöt és az aranyat, elvedd a jószágot és a birtokot, és nagy zsákmányt ejts?

Góg
Magóg
Rós
Mesek
Tubál
Gómer
Bét-Tógarma
perzsák
etiópok
pútiak
Sebá
Dedán
Tarsís

14 Azért prófétálj, emberfia, és mond meg Gógnak: Így szól az én Uram, az ÚR: Azon a napon, amikor megtudod, hogy népem, Izrael, biztonságban él, 15 eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő. 16 Úgy vonulsz föl népem, Izrael ellen, mint a földet beborító felhő. Az utolsó napokban hozlak el téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, **amikor szemük láttára megmutatom** rajtad, Góg, **hogyan szent vagyok**. 17 Így szól az én Uram, az ÚR: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában szolgálaim által, Izrael prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhozlak ellenük. 18 De majd azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izrael földjére - így szól az én Uram, az ÚR -, haragra lobbansz. 19 Felindulásomban, heves haragomban így beszélek: Azon a napon nagy földrengés lesz Izrael földjén. 20 Megrettennek tőlem a tenger halai, az ég madarai, a mező vadai, meg a földön csúszómászó mindenféle állat és minden ember a föld színén. Leomlanak a hegyek, lezuhanak a sziklák, és földre dőlnek a várfalak. 21 Fegyverbe szőlítok ellene hegyeim mindenkit - így szól az én Uram, az ÚR -, ember ember ellen támad fegyverével. 22 Megbűntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre. 23 Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel, és megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR.

...szemük
láttára
megmutatom
[...]
hogyan
szent
vagyok.

39,1 Te pedig, emberfia, **prófétálj Gógról, és ezt mondó: Így szól az én Uram, az ÚR: **Én ellened támadok**, Góg, aki Rós, Mesek és Tubal fejedelme vagy!** 2 Irányítalak és vezetgetlek, elhozlak a messze északról, és Izrael hegyeire viszlek. 3 Kiűtöm az íjat bal kezedből, és kiverem a nyilakat jobb kezedből. 4 Izrael hegyein fogsz elesni valamennyi csapatoddal és a veled levő népekkel együtt. Mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül. 5 A harcmezőn esel el. Én megmondtam! - így szól az én Uram, az ÚR.

6 Tüzet bocsátok Magógra és azokra, akik biztonságban laknak a szigeteken, és majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR. 7 Megismertetem szent nevemet népemmel, Izráellel, és többé nem hagyom, hogy gyalázzák szent nevemet. Akkor megtudják a népek, hogy én, az ÚR, Izrael Szentje vagyok.

8 Eljön ez, és megtörténik - így szól az én Uram, az ÚR -, ez az a nap, amelyről beszéltem. 9 Akkor Izrael városainak lakói kimennek, meggyűjtják és elégetik a fegyvereket, a nagy és kis pajzsokat, az íjakat és a nyilakat, a buzogányokat és a dárdákat, és hét évig tüzelnek velük. 10 Nem kell fát hordaniuk a mezőről, az erdőből sem kell vágniuk, mert a fegyvereket használják tüzelőnek. Kifosztják fosztogatóikat, és prédát szereznek prédalóiktól - így szól az én Uram, az ÚR.

elégetik
a
fegyvereket

temetik
a
halottakat

11 Azon a napon nevezetes sírhelyet adok Gógnak Izraelben, a **Vándorok völgyét** a tengertől keletre, és az elzárja a vándorok előtt az utat. Ott temetik el Gógot egész seregével együtt. Ezért fogják azt a Góg serege völgyének nevezni. 12 Hét hónapon át fogja őket temetni Izrael háza, hogy megtisztítsa az országot. 13 Temetni fog az ország egész népe, és az dicséretükre válik azon a napon, amelyen megmutatom dicsőségemet - így szól az én Uram, az ÚR. 14 Férfiakat választanak ki arra, hogy állandóan járják az országot, és temessék el azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy megtisztítsák az országot. A hét hónap elmúltával induljanak el keresni, 15 járják végig az országot, és ha valaki emberi csontokat lát, állítson mellé jelet, míg a sírásók el nem temetik a Góg serege völgyében. 16 Van ott egy Hamóná nevű város is. Így tisztítsák meg az országot.

17 Te pedig, emberfia - így szól az én Uram, az ÚR -, mond ezt a madaraknak, mindenféle szárnyasnak és mindenféle mezei vadnak: Gyűjletek össze, jöjjetek és gyülekezzetek mindenfelől az én véresáldozatom köré! Mert én nagy véresáldozatot készítek nektek Izrael hegyein: egyetek húst, igyatok vért! 18 Vitézek húsát eszitek, és a föld fejedelmeinek a vérét isszátok: Bászánban hizott kosok, bárányok, bakok és bikák ezek mindnyájan. 19 Kövéret esztek a jóllakásig, és vért iszotok a megrészegezésig az én véresáldozatomból, amelyet készítek nektek! 20 Jóllaktok majd asztalomnál lóval és lovassal, vitézzel és mindenféle harcossal! - így szól az én Uram, az ÚR.

A madarak és vadak
eszik a holttesteket
és a vért!

21 **Megmutatom dicsőségemet a népek között**, és minden nép meglátja, hogy milyen ítéletet tartottam, és hogyan vetettem rájuk kezemet. 22 Izrael háza megtudja, hogy én, az ÚR, vagyok az ő Istenük attól fogva továbbra is. 23 A pogány népek pedig megtudják, hogy a bűne miatt kellett fogságba mennie Izrael házának, mert hűtlenné váltak hozzám, és én elrejtettem arcomat előlük; ellenségeik kezébe adtam őket, és sokan elesetek fegyver által. 24 Tisztátalanságuk és vétkeik szerint bántam velük, amikor elrejtettem arcomat előlük. 25 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és irtalmas leszek Izrael egész házához, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért. 26 Akkor elfelejtetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem elkövettek. Biztonságban laknak földjükön, és senki sem retenti őket. 27 Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból, és így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy szent vagyok. 28 **Majd megtudják, hogy én, az ÚR, Istenük voltam akkor is, amikor fogságba vittem őket a népek közé**, mert összegyűjtöm őket földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit. 29 Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kiöntöm lelkemet Izrael házára - így szól az én Uram, az ÚR.

Megmutatom
dicsőségemet...

1-24

25-32

Óráló

menekült érkezett hozzám Jeruzsálemből, és ezt mondta: Elesett a város!

Bűnös nép! - DE prófétávan köztük

Bűnös pásztorok! - Az Úr lesz a pásztoruk

Izrael hegyei

Száraz csontok

Két fadarab

Isten dicsősége visszatér (helyreállítás) 33-48

Bevezető (40,1-4)

A külső udvar (40,5-27)

A belső udvar (40,28-47)

A templom csarnoka (40,48-49)

A templom (41,1-26)

Kamrák (42,1-20)

Isten dicsősége visszatér (43,1-12)

Az oltár (43,13-27)

A bezárt keleti kapu (44,1-5)

Az elkülönítés (44,6-14)

Cádók utódai, a valódi papok (44,15-31)

A szent terület (45,1-6)

A fejedelem birtoka (45,7-9)

Hiteles mérleget (45,10-12)

Felajánlás (45,13-16)

A fejedelem kötelessége (45,17)

Ünnepek (45,18 - 46,15)

A fejedelem birtokának öröklése (46,16-18)

A konyhák (46,19-23)

A folyó (47,1-12)

A Szent Föld újrafelosztása (47,13 - 48,29)

A város és kapui (48,30-35)